

ԴՐԱՅՎԱՍԵՐ ՏԵԿՆԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ 75 ԱՄԵԱԿԻՆ

ՅՈՒԹԵԼԻՆԱԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՅԱՆՉԱԱԽՈՒՄԲ

COMITÉ CENTRAL DU JUBILÉ DE L'ECOLE DES DAMES TEBROTZASSERE

1, Bd. du Nord, LE RAINCY (S. & O.)

1952 և 1953 տարիներու ընթացքին Գաղութահայութիւնը ամենուրեք պիտի տօնէ Դպրոցաւէր Տիկնանց Վարժարանի 75ամեակը :

Իր կրթական գործունէութեամբ, Դպրոցաւէրը անկասկած սահմանուած է կազմու արև մտահայ նորագոյն պատմութեան ամենէն լուսաւոր էջբէն մէկը :

«Դպրոցաւէր» անունին յիշատակումն իսկ այլեւս բաւական է, որպէսզի իւրաքանչիւր Հայու մտքին ու սրտին մէջ կմոտուի ան յաղթական կամարի մը խորհուրդնէվ, ինչպէս նաև թելագրական բազառիկ ուժականութեամբ մը՝ պատկերացնէ իր կատարած ու այսուհետեւ ալ գեռ կատարելիք ազգանուէր առաքելութիւնը :

«Դպրոցաւէր» անունը այլեւս համազօր դարձած է դրօշակի մը, որ բանուած է շքեղ փառքովը մէկէ աւելի շահուած հակատամարտներու : Շահուած՝ ի գին զոհաբերութեանց և նուիրումի անհաշիւ գումարի մը, զոր մատուցին «փափկաւուն տիկնայք Հայոց աշխարհի», որպէսզի հայ կեանքը որոշագրող յարանորոգ պայմաններուն ընդառաջնեն, արժանաւորապէս, իրենց յաջորդական սերունդները :

Ու իր հիմնարկութենէն մինչեւ առաջին համաշխարհային պատերազմը, հարիւրաւոր վարժուհիները, Պոլսէն մինչեւ գաւառի ամենահեռաւոր անկիւնները, տրամադրուեցան առաքելութեան մը որ Դպրոցաւէրէն բաղուած մտքի ու սրտի լոյսը ջամբեն էր՝ ի խնդիր արեւաշող վաղորդայններու :

Զինադադարէն յետոյ, պահելով հանդերձ Վարժուհինոցի բաժինը, Դպրոցաւէրը իր գոնսերը լայն բացաւ թրբական եղեանէն հրաշքով ազատած հարիւրաւոր որբուհիներու առջև, որոնց հետ, քանի մը տարի վերջ, Սելանիկ ու Մարտէյլ մնալէ յետոյ, 1928ին եկաւ վերջնականապէս հաստատուիլ Փարիզի մէկ արուարձաննի Ռէնսիի մէջ :

Այժմ քանի մը տարիէ ի վեր, իր վերանորոգուած շնորին մէջ, Դպրոցաւէրը կը շարունակէ իր առաքելութիւնը երկրորդական վարժարանի ծրագրով եւ գիշերօթիկ ու ցերեկեաց 80 աշակերտութիւններով :

Իր 75 ամեակին առիթով քանի մը ամիս առաջ հանրութեան ուղղած իր կոչ, Դպրոցաւէր Տիկնանց Ընկերութիւնը կը վերջացնէր հետեւեալ յանձնառութեամբ .

«Այսպէս, Դպրոցաւէրը, իր աչքերը յառած դէպի լուսապայծառ ապագան, անշչչ խանդապառութեամբ պիտի շարունակէ իր ճամբան՝ Հայութեան շնորհիւ եւ Հայութեան համար» :

Այս յանձնառութիւնը, որ կ'առնուի Հայութեան համար, կը դնէ այս վերջինը իր կարգին յանձնառութեան մը առջւ : Այսինքն՝ զրջապատել Դպրոցաւէրը գուրգուրոտ հոգածութեամբ ու անսակարկելի նուիրաբերութեամբ :

Որպէսզի անիկա ո՛չ միայն շարունակէ իր առաքելութիւնը, այլ նաև Գաղութահայութենէն ներս հետզետէ աւելի ծաւալուն, աւելի ներուժ եւ աւելի խորարմատ դարձնէ զայն :

Եւ աւելի քան վստահ ենք որ, ինչպէս Փարիզահայութիւնը Մայիս 4ին, նոյնպէս իւ Ֆրանսայի միւս բաղաքներուն եւ բոլոր գաղութներու Հայութիւնը պիտի փութայք բերել զնահատութեան ու յանձնառութեան այս ընծայականը յոբելինական փառաշուր տօնակատարութիւններով :

Դիւան՝ Դ. Տ. Վ. Դ. 75 ամեակին Յոբելինական կեդր. Յանձնախումբի

Ատենադպիր
Պետրոս Զարոբեան

Գանծապահ
Պողոս Ֆրէնկեան

1952-ի «ՍԻՐՆ» ԿԸ ՆՈՒԻՐԵ

Եռուսական թիւ

Բար. Տիւ. Վահան Մրկ. Գալֆաեան՝ Անքիլիսի Գոյրեվունուց:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Քանի մը ամիս առաջ Խաղաղաթեան Համաշխարհային Խորհուրդը կոչ ուղղեց բոլոր երկրներու ժողովուրդներուն, 1952-ին արժանաւորապէս տօնելու համար

իՊՆ ՄԻՆՍՅԻ 1000 ամեայ

ՆԵՐՈՎԱՆ Վ. ԿՈԿՈՂԻ 100 ամեայ

ԼԵՌՆԱՐՑՈ ՑԱ. ՎԻՆՉԻ 500 ամեայ

ՎԻԲԹՅՅՐ ՀԻԽՈՅԻ 150 ամեայ յոբելեանները:

Արախութեամբ կ'ողջուննք այս սրոշումը, որովհետեւ համոզուած ենք որ մշակութային այս հանդիսութիւնները պիտի ըլլան առիթ մը միջազգային արժէ քններու լոյն ծանօթացումին, պիտի ամրացնեն ժողովուրդներու միջեւ բարեկամութիւնն ու համագործակցութիւնը. Պիտի նպաստեն մանաւանդ միջազգային խաղաղութեան ազնի դատին:

Այս մտադրութեամբ Պէյրութի «Գրական Շրջանակ»ը ձեռնարկած է մշակոյթի այս զարգեստներուն յորելինական տօնակատարութեան:

Վատահ ենք թէ սփեռոքի բոլոր հայրենասէր կազմակերպութիւններն ալ, իրենց կարելիութեան ներած չափով, պիտի ընդառաջեն Խաղաղութեան Համաշխարհային Խորհուրդի կոչին:

Այս առիթով կը յայտնանք մեր պատրաստակամութիւնը, նիւթերու եւ թղթակցութիւններու փոխանակութեան համար:

Ի դիմաց «Գրական Շրջանակ»ի
ԱՐՄԵՆ ԴԱՐԵԱՆ ԳԵՂԱՄ Լ. ՍԵՒԱՆ

Թղթակցութեան հասցէ.

Գ. ՍԵՒԱՆ, նամակատուփ թիւ 1110
Պէտրութ - Լիբունան

ՄԱՄԼՈՅ ՏԱԿ Է

Յ. ՕՇԱԿԱՆԻ

ՀԱՄԱՊԱՏԿԵՐ ԱՐԵՒՄՏԱՀԱՅ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Գ. ՀԱՏՈՐ

ԻՐԱՄԱԴՏՆԵՐԸ

(Մուսէ, Արփիար Արփիարեան, Լեւոն Բաշալեան, Գրիգոր Զօնրապ,
Հրանդ, Տիգրան Կամսարական, Սիպիլ, Հրանդ Ասատոր,
Արշակ Զօպանեան: